നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചരിത്രം - നമ്പർ മുപ്പത്തിമൂന്ന്

യെഹെസ്കേൽ നമ്പർ പതിനാല്

Jeff Pippenger
2026-10-27

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങളിൽ കയീന്റെ വംശാവലിയെയും ശേത്തിന്റെ വംശാവലിയെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എടുത്തുകാട്ടുന്നു.

നല്ലവനായ ലാമെക്കും ദുഷ്ടനായ ലാമെക്കും

ഈ രണ്ടു വംശപരമ്പരകൾ നശിച്ചുപോകുന്നവരും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു; ഈ രണ്ടു വംശപരമ്പരകളിലെ ചില സന്തതികൾ, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഈ പരമ്പരകളുടെ സമാന്തര 'സന്തതിപ്രതീകങ്ങളെ' പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. പാപത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പശ്ചാത്താപവുമില്ലാതെ സ്വന്തം അവസ്ഥയെച്ചൊല്ലി മാത്രം വിലപിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തെ കയീൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

> അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: നീ എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ സഹോദരന്റെ രക്തത്തിന്റെ ശബ്ദം ഭൂമിയിൽനിന്ന് എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു. നിന്റെ സഹോദരന്റെ രക്തം നിന്റെ കൈയിൽനിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങാൻ വായ് തുറന്ന ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ നീ ശാപഗ്രസ്തനായി പുറത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ നിലം ഉഴുമ്പോൾ ഇനിമേൽ അതു തന്റെ വീര്യം നിനക്കു നൽകുകയില്ല; നീ ഭൂമിയിൽ പലായിതനും അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവനുമായിരിക്കും. കയീൻ യഹോവയോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ ശിക്ഷ എനിക്കു സഹിക്കാവുന്നതിലും വലുതാകുന്നു. ഇതാ, ഇന്ന് നീ എന്നെ ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് പുറത്താക്കിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ തിരുമുഖത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിവരും; ഞാൻ ഭൂമിയിൽ പലായിതനും അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവനുമായിരിക്കും; എന്നെ കണ്ടെത്തുന്ന ഏവനും എന്നെ കൊല്ലും. യഹോവ അവനോട് അരുളിച്ചെയ്തു: അതുകൊണ്ട് കയീനെ കൊല്ലുന്നവന്റെമേൽ ഏഴിരട്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യപ്പെടും. കയീനെ കണ്ടെത്തുന്ന ആരും അവനെ കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന് യഹോവ അവന്റെമേൽ ഒരു അടയാളം വെച്ചു. അങ്ങനെ കയീൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട്, ഏദെന് കിഴക്കുള്ള നോദ് ദേശത്തു പാർത്തു. ഉല്പത്തി 4:10–16.

നന്മ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതുമൂലം തങ്ങൾക്കുതന്നെ വരുത്തിവെച്ച ദുഃഖകരമായ അവസ്ഥയിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കുകയും അനുതാപമില്ലാത്തവരുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെയാണ് കയീൻ പ്രതിനിധാനം

ചെയ്യുന്നത്.

> എന്നാൽ കയീനിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും അവൻ പ്രസാദിച്ചില്ല. കയീൻ അത്യന്തം കോപിച്ചു; അവന്റെ മുഖം വാടി. യഹോവ കയീനോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നീ കോപിക്കുന്നതെന്തിന്? നിന്റെ മുഖം വാടിയിരിക്കുന്നതെന്തിന്? നീ നന്മ ചെയ്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലയോ? നീ നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ പാപം വാതിൽക്കൽ കിടക്കുന്നു. അവന്റെ ആഗ്രഹം നിന്നോടായിരിക്കും; നീ അവന്റെമേൽ വാഴും. ഉല്പത്തി 4:5–7.

ആറ് മരണങ്ങൾ—മൂന്ന് ആൽഫകളും മൂന്ന് ഒമേഗകളും

കഴിഞ്ഞ ലേഖനങ്ങളിൽ ഹാനോക്കിനെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ പ്രതീകമായും ലാമെക്കിനെ രണ്ടാം ദൂതന്റെ പ്രതീകമായും മെഥൂശലഹിനെ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ആർപ്പുവിളിയുടെ പ്രതീകമായും നോഹയെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രതീകമായും നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ശേത്തിന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് എഴുനൂറ്റി എഴുപത്തേഴാം വയസ്സിൽ മരിച്ചു; അത് മെഥൂശലഹ് മരിച്ച ജലപ്രളയവർഷത്തിന് അഞ്ചു വർഷം മുമ്പായിരുന്നു. ലാമെക്കിന്റെ മരണത്തിന് അഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞ് മെഥൂശലഹിന്റെ മരണം സംഭവിച്ചു; അതിനാൽ അവരുടെ മരണങ്ങൾ യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യയുടെ മരണത്തെ മുൻകുറിക്കുന്നു; ആ മരണത്തിന് ഒന്നര വർഷം (1.5) കഴിഞ്ഞ് കുഞ്ഞാടിന്റെ ഭാര്യയായ യെരൂശലേമിന്റെ മരണം സംഭവിച്ചു.

> ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുക്കപ്പെട്ട പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം സ്വർഗത്തിൽനിന്ന്, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നുതന്നെ, ഇറങ്ങിവരുന്നതും യോഹന്നാനായ ഞാൻ കണ്ടു. വെളിപ്പാട് 21:2.

യെരൂശലേമിന്റെയും മെഥൂശലഹിന്റെയും ഒമേഗാ മരണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യയുടെയും ലാമെക്കിന്റെയും ആൽഫാ മരണങ്ങൾ ജോൺ പാലെയോലോഗോസിന്റെ മരണത്തെ മുൻകുറിച്ചു; അതിനെത്തുടർന്ന് അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ മതിലുകളിൽവെച്ച് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ പതിനൊന്നാമന്റെ മരണം സംഭവിച്ചു. ലാമെക്കിന്റെ രേഖ അഞ്ചു വർഷത്തെ കാലയളവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ മൃഗങ്ങളുടെ ദേശാടനത്തിന്റെ ഏഴു ദിവസത്തെ ഒരു കാലയളവുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ റോമിന്റെ രേഖ അഞ്ചു വർഷത്തെയും, മൊത്തത്തിലുള്ള ആ അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിലെ നാലു വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യെഹെസ്കേലിന്റെ രേഖ രണ്ടു വർഷത്തെ കാലയളവിനെയും അതോടൊപ്പം ഒന്നു ദശാംശം അഞ്ചു വർഷത്തെ (1.5) കാലയളവിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ബാബിലോൺ യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള യെഹെസ്കേലിന്റെ

രേഖ, 66 മുതൽ 70 വരെ റോം നടത്ത ിയ യെരൂശലേമിന്റെ രണ്ട ാമത്തെ നശീകരണവുമായി പൊരുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള റോമൻ രേഖ നാലു വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവും മൂന്ന ര വർഷത്തെ ഒരു കാലയളവും നൽകുന്ന ു. ആ നാലു പ്രതീകാത്മ ക രേഖകളിൽ ഓരോന്ന ും അവയുടെ പ്രവചനസാക്ഷ ്യ ത്ത ിൽ ഒന്ന ല്ല , രണ്ട പ്രതീകാത്മ ക കാലയളവുകൾ വീതം നൽകി.

ലാമെക്ക്, ജോൺ പാലെയോളോഗോസ്, യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യ എന്നിവർ ഒരു ഒമേഗാ മരണത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു കാലയളവിന്റെ ആൽഫാ വഴിയടയാളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് രേഖകളിൽ രണ്ടെണ്ണം അതത് പ്രതിരൂപങ്ങളുടെ മരണത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു ഉപരോധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മറ്റേ രേഖ മൃഗങ്ങൾ പെട്ടകത്തിൽ കയറുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ഒമേഗാ പ്രതിരൂപം നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയത്തെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തോടും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ മതിലുകളുടെ തകർച്ചയോടും പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നു. ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനെയാണ് ഈ മൂന്ന് ഒമേഗാ പ്രതീകങ്ങളും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

തീർച്ചയായും, നോഹയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ ഉപരോധമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ പെട്ടകത്തിനുള്ളിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ ഒരു ചരിവുപാത ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അകത്തേക്കു കയറ്റുന്നതിനുള്ള ആ ചരിവുപാതയെ ഉപരോധത്തിനുള്ള ചരിവുപാതയുടെ പ്രതീകമായി കണക്കാക്കിയാൽ, മരണത്തിന്റെ മൂന്നു സാക്ഷ്യങ്ങളും ഒരു ഉപരോധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 66 മുതൽ 70 വരെയുള്ള യെരൂശലേമിന്റെ നാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട റോമൻ കാലരേഖയിൽ, 66-ൽ സെസ്റ്റിയസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഉപരോധവും 70-ൽ ടൈറ്റസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രണ്ടാമതൊരു ഉപരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

നാലു വർഷങ്ങൾ

1453-ലെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ ഉപരോധത്തോടെ അവസാനിക്കുന്ന നാലു വർഷങ്ങൾ, വെളിപ്പാട് ഒൻപതാം അധ്യായത്തിലെ “അഞ്ചു മാസം” എന്ന ഇസ്ലാമിക പ്രവചനത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ നാലുവർഷക്കാലത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. “അഞ്ചു മാസം” എന്ന പ്രവചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലുവർഷക്കാലം നിക്കോമീഡിയയുടെ ഉപരോധകാലത്ത് 1333 മുതൽ 1337 വരെയായിരുന്നു. ആ ഉപരോധം 1299 ജൂലൈ 27 മുതൽ നീണ്ടുനിന്ന മുപ്പത്തെട്ടു വർഷങ്ങളുടെ സമാപനത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു. യെരൂശലേമിന്റെ രണ്ടു നാശങ്ങളും, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ ഒരു നാശവും, ജലപ്രളയവും, നിക്കോമീഡിയയുടെ ഉപരോധവും ക്രി.മു. 200 മുതൽ ക്രി.മു. 198 വരെയുള്ള പാനിയം സൈനികനീക്കത്തിന്റെ അഞ്ചു സാക്ഷികളാണ്; ആ സൈനികനീക്കം ആറാമത്തെ സാക്ഷിയായിരിക്കും; വേറെയും പല സാക്ഷികളുണ്ട്.

യെരൂശലേമിന്റെ രണ്ടു നാശങ്ങളെയും "രേഖയ്ക്കുമേൽ രേഖയായി" എളുപ്പത്തിൽ ഒത്തുനിരത്താം. ഇരുവയിലും പൊതുവായുള്ള ആൽഫാ, ഒമേഗാ മരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജലപ്രളയവും കിഴക്കൻ റോമിന്റെ രേഖയും ഒത്തുനിരത്തപ്പെടുന്നു. പാനിയം സൈനികനീക്കം ക്രി.മു. 587-ലെ യെഹെസ്കേലിന്റെ രേഖയുമായി പ്രത്യേകമായി ഒത്തുനിരത്തപ്പെടുന്നു; കാരണം, രണ്ട് ഉപരോധകാലഘട്ടങ്ങളും രണ്ടു വർഷത്തെ വീതം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാനിയം ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; വേഗം വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പതിനാറാം വാക്യത്തിനു മുമ്പാണ് ഈ വാക്യം വരുന്നത്, ക്രി.മു. 586-ലും ക്രി.വ. 70-ലും യെരൂശലേമിനുണ്ടായ നാശങ്ങൾ അതിനു മുമ്പു വന്നതുപോലെതന്നെ. പാനിയം യുദ്ധത്തിന്റെയും സീദോൻ ഉപരോധത്തിന്റെയും രണ്ടു വർഷക്കാലം ഈ രേഖകളിൽ ഓരോന്നിനെയും ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു.

ഒരു അടയാളം

യെരൂശലേമിന്റെ ഇരു നാശങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട ഉപരോധങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ പ്രവചനാത്മക വഴിയടയാളം ഒരു അടയാളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; 66-ലെ സെസ്റ്റ്യസും യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യയുടെ മരണവും ആൽഫാ അടയാളങ്ങളായിരുന്നു. ലാമെക്കും ആദ്യത്തെ വഴിയടയാളമാണ്; അതിനാൽ, രണ്ടുപേരുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ലാമെക്കും ഒരു അടയാളമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 777 വയസ്സെന്ന പ്രായം മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ ചേർന്ന വിജയംവരിച്ച സഭയുടെ അടയാളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു: ഒരു പ്രവാചകൻ, ഒരു പുരോഹിതൻ, ഒരു രാജാവ്.

> മാത്രമല്ല, അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവ ഞാനാകുന്നു എന്ന് അവർ അറിയേണ്ടതിന്, എനിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ ഒരു അടയാളമായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ എന്റെ ശബ്ബത്തുകളും അവർക്കു നൽകി. യെഹെസ്കേൽ 20:12.

300 വർഷം

ആദാംമുതൽ ശേത ിന്റെ വംശപരമ്പ രയിൽ ഏഴാമനായ ഹാനോക്ക ് 300 വർഷം ദൈവത്തേ ാടുകൂടെ നടക്ക ുകയും സ്വ ർഗത്ത ിലേക്ക എടുക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ ്തു. '300' എന്ന ത് മുൻഗാമികളുടെ 1843-ലെ മുന്ന ൂറ് ചാർട്ട ുകളുടെയും, അവയ്ക്ക ു സമാന്ത രമായ മുന്ന ൂറ് മില്ല റൈറ്റ ് പ്രസംഗകരുടെയും, ഗിദെയോന്റെ മുന്ന ൂറംഗ സൈന്യ ത്ത ിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. ഹാനോക്ക ും മില്ല റൈറ്റ ് പ്രസംഗകരും ഗിദെയോന്റെ മുന്ന ൂറുപേരും ഒരു ലക്ഷ ത്ത ിനാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധ ചെയ്യ ുന്ന ു. ശിംശോൻ 300 കുറുക്ക ന്മ ാരെ പിടിച്ച ് ഈരണ്ട ായി കൂട്ട ിക്കെ അങ്ങ നെ 150 എന്ന സംഖ്യ യെയും, ഒരുമിച്ച ു കെട്ട പ്പെ ട്ട ് ആകെ

മുന്ന ൂറാകുന്ന ഒരു ്രപതീകത്തെ യും സൂചിപ്പ ിച്ച ു.

> ശിംശോൻ പോയി മുന്നൂറു കുറുക്കന്മാരെ പിടിച്ചു; പന്തങ്ങൾ എടുത്ത്, അവയുടെ വാലുകൾ ഈരണ്ടായി ചേർത്ത്, രണ്ടു വാലുകൾക്കിടയിൽ ഓരോ പന്തം വെച്ചു. പന്തങ്ങൾക്കു തീ കൊളുത്തിയശേഷം അവയെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ വിളഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ധാന്യവിളകളിലേക്കു വിട്ടു; അങ്ങനെ കറ്റക്കൂമ്പാരങ്ങളും വിളഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ധാന്യവിളകളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവുമരങ്ങളും ചുട്ടെരിച്ചു. ന്യായാധിപന്മാർ 15:4, 5.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിന്റെ ഒൻപതാം അധ്യായത്തിൽ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഞ്ചുമാസക്കാലം വീതമുള്ള രണ്ടു പ്രവചനങ്ങൾ "തീ", "വാലുകൾ" എന്നിവയെ ഇസ്ലാമിന്റെ സവിശേഷതകളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

> ഇപ്രകാരം ദർശനത്തിൽ ഞാൻ കുതിരകളെയും അഗ്നിവർണ്ണവും പത്മരാഗവർണ്ണവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമുള്ള മാർച്ചട്ടകൾ ധരിച്ച് അവയുടെമേൽ ഇരുന്നവരെയും കണ്ടു: കുതിരകളുടെ തലകൾ സിംഹങ്ങളുടെ തലകൾപോലെയായിരുന്നു; അവയുടെ വായിൽനിന്ന് അഗ്നിയും പുകയും ഗന്ധകവും പുറപ്പെട്ടു. അവയുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട അഗ്നി, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ മൂന്നിനാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നു കൊല്ലപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ, അവയുടെ ശക്തി അവയുടെ വായിലും വാലുകളിലുമാണ്: അവയുടെ വാലുകൾ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെയായിരുന്നു; അവയ്ക്കു തലകളുമുണ്ടായിരുന്നു; അവകൊണ്ട് അവ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. വെളിപ്പാട് 9:17–19.

ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി അവരുടെ വായുകളിലും വാലുകളിലുമാണ്.

> അവയ്ക്കു തേളുകളുടേതുപോലുള്ള വാലുകളുണ്ടായിരുന്നു; അവയുടെ വാലുകളിൽ വിഷമുള്ളുകളുമുണ്ടായിരുന്നു; അഞ്ചു മാസം മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അവയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അഗാധകൂപത്തിന്റെ ദൂതൻ അവയുടെ രാജാവായിരുന്നു; അവന്റെ പേര് എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ എന്നും ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ അപ്പൊല്ലുവോൻ എന്നും ആകുന്നു. വെളിപ്പാട് 9:10, 11.

പീഡിപ്പിക്കാനും കൊല്ലാനുമുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി അവയുടെ വായുകളിലും വാലുകളിലുമാണ്; അത് അവയുടെ വായുകളിൽനിന്നും വാലുകളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു.

> ആകയാൽ യഹോവ യിസ്രായേലിൽനിന്ന് തലയും വാലും, പനമ്പട്ടയും ഞാങ്ങണയും, ഒറ്റ ദിവസത്തിൽ ഛേദിച്ചുകളയും. മൂപ്പനും മാന്യനുമായവനാണ് തല; അസത്യം ഉപദേശിക്കുന്ന പ്രവാചകനാണ് വാൽ. എന്തെന്നാൽ, ഈ ജനത്തിന്റെ നേതാക്കൾ അവരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു; അവരാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ നശിച്ചുപോകുന്നു. യെശയ്യാവ് 9:14–16.

ഇസ് ലാമും ഇ് സായേലും ് പവചനപരമായി പരസ ്പരം ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന
കാരണം, ഇരുവരും അ് ബാഹാമിന്റെ മക്ക ളാണ്; ഓരോ പരമ്പ രയിലും
“തല” എന്ന ത് “മൂപ്പ നും മാന്യ നുമായവൻ” ആണ്; “വാൽ” എന്ന ത് “ഭോഷ ്ക്
ഉപദേശിക്ക ുന്ന ് പവാചകൻ” ആണ്. ഇസ് ലാമിനെ സംബന്ധ ിച്ച ിടത്തോ ാ
ഭോഷ ്ക് ഉപദേശിച്ച പുരാതന ് പവാചകൻ മുഹമ്മ ദാണ്. ഇസ് ലാമിന്റെ
വെട്ട ുക്ക ിളികളെ ് പചോദിപ്പ ിക്ക ുന്ന ഭോഷ ്കുകളെയാണ് ഖുർആൻ
് പതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ത്; മൂപ്പ നും മാന്യ നുമായവൻ അവരുടെ രാഷ്് ടീയ
നേതൃത്വ മാണ്. ഖുർആനിലെ ഭോഷ ്കുകളാൽ (വാൽ) ് പചോദിതമായ ഒരു
ഭരണത്് ന്ത മാണ് (വായ്) ഇസ് ലാമിനെ നയിക്ക ുന്ന ത്. ശിംശോന്റെ മുന്ന ൂറ്
കുറുക്ക ന്മ ാർ തീ, പുക, ഗന്ധ കം എന്ന ിവയിലൂടെ പീഡിപ്പ ിക്ക ാനും
കൊല്ല ാനുമുള്ള അഞ്ച ു മാസം വീതമുള്ള രണ്ട ു കൂട്ട ങ്ങ ളായി
വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു.

അഗ്നിയും പുകയും ഗന്ധകവും

അഗ്നിയും പുകയും ഗന്ധകവും മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ പ്രാവചനിക
സവിശേഷതകൾ വഹിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും
അഗ്നിയുടെ രൂപങ്ങളാണ്. “ഗന്ധകം” എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലം
ദൈവികമായ ഒരു മിന്നൽപ്രഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അഗ്നി ഒരു
സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; പുക ആ സന്ദേശത്തിന്റെ ഫലമാണ്;
ഗന്ധകമാകട്ടെ, അതൊരു മതപരമായ സന്ദേശമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
ഈ മൂന്നും വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ
യഥാർഥ സന്ദേശത്തിന്റെ വ്യാജാനുകരണങ്ങളാണ്.
ഇരുമ്പുമാർക്കവചത്തെ അഗ്നി, പത്മരാഗം, ഗന്ധകം എന്നിവയായി
ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് മഹാപുരോഹിതന്റെ മാർപ്പതക്കത്തിന്റെ
വ്യാജാനുകരണമാണ്. മഹാപുരോഹിതന്റെ മാർപ്പതക്കം
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരെ, ഊറീമും തുമ്മീമും
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദൈവത്വത്തോടു ചേർക്കപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു
മനുഷ്യരത്നങ്ങളായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പുരാതനകാലത്തെ
പത്മരാഗത്തിന്റെ നിറം കടും നീലകലർന്ന കറുപ്പോ ഇരുണ്ട
ധൂമ്രവർണ്ണമോ ആയിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ മാർക്കവചത്തിലെ പത്മരാഗം
ഇസ്ലാമിന്റെ വായുകളിൽനിന്നും (ഭരണകൂടം) വാലുകളിൽനിന്നും
(സഭ) പുറപ്പെടുന്ന പുകയോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

ദൈവത്തെ ാടുകൂടെ 300 വർഷം നടന്ന ശേഷം ഹനോക്ക ് സ്വ ർഗത്ത ിലേക്
എടുക്ക പ്പെ ട്ട ത്, 300 എന്ന സംഖ്യ യെ 1798-ൽ വന്ന ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ
സന്ദേ ശവുമായി ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതാം അധ്യ ായത്ത
അഞ്ച ു മാസത്തെ ് പവചനം നിവൃത്ത ിയായതോടെ, 1840 ഓഗസ്റ് 11-ന്
ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ ആ സന്ദേ ശം ശക്ത ി് പാപിച്ച ു. ഈ അധ്യ ായത്ത ിലെ
അഞ്ച ു മാസം വീതമുള്ള രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ൾ വരിക്ക ുമേൽ വരിയായ
പരസ ്പരം ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ി
വാക്യ ത്ത ിലെയും അഞ്ച ു മാസങ്ങ ൾ നൂറ്റ ാ തു വർഷം വീതമുള്ള
വ്യ ത്യ സ ്തമായ രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ളാണെന്ന തിരിച്ച റിവ് അടുത്ത കാ

മാത്രമാണ് ഉണ്ടായത്. ആ സത്യം തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശിംശോൻ കുറുനരികളെ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കെട്ടി നൂറ്റമ്പതു ജോഡികളാക്കി.

ശിംശോന്റെ ("സൂര്യൻ" എന്നാണ് ഈ പേരിന്റെ അർഥം) പ്രവചനാത്മക ചരിത്രത്തിൽ, നിനവേയിലെ യുദ്ധം പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത താക്കോലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഘട്ടത്തിൽ കൂപത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട "പുക" ഇരുട്ടുകൊണ്ട് സൂര്യനെ മറച്ചുകളഞ്ഞു. ഇസ്ലാമിക കൂപത്തിൽനിന്നുള്ള പുക സൂര്യനെ മറച്ചുകളഞ്ഞതിനെ, സൂര്യൻ (ശിംശോൻ) പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം മൂടപ്പെടുന്നതായി മില്ലറൈറ്റുകൾ ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ശിംശോന്റെ സാക്ഷ്യവും വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ ഒൻപതു മുതൽ പതിനൊന്നു വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളിലെ ഇസ്ലാമും തമ്മിൽ വേറെയും നിരവധി ബന്ധങ്ങളുണ്ട്.

വിവാഹവിരുന്നിലെ അതിഥികൾ കടങ്കഥയ്ക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരുന്ന മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലൂടെ ശിംശോന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ശിംശോൻ മൂന്നു സ്ത്രീകളുമായി ഇടപെടുന്നു: തിമ്നയിൽനിന്നുള്ള തന്റെ ഭാര്യ, വേശ്യ, ദെലീലാ. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് ശിംശോന്റെമേൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വരുന്നു: സിംഹത്തെ നേരിടുമ്പോഴും അശ്കലോനിലും ലേഹിയിലും. സത്യം പറയുന്നതിനുമുമ്പ് ശിംശോൻ ദെലീലയ്ക്ക് മൂന്നു വ്യാജ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നു. മൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ ദൈവത്വത്തെയും മഹാസർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവ ചേർന്ന വ്യാജദൈവത്വത്തെയും വിജയിയായ സഭയുടെ ത്രിവിധ ഘടനയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മുപ്പത് ഒരു പുരോഹിതന്റെ സംഖ്യയാണ്; ശിംശോന്റെ വിവാഹവിരുന്നിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട കൂട്ടാളികൾ മുപ്പതു പേരായിരുന്നു. അതിഥികൾക്ക് കടങ്കഥയുടെ ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ മുപ്പതു വിരിപ്പുകളും മുപ്പതു വസ്ത്രങ്ങളും നൽകാമെന്ന് ശിംശോൻ പന്തയം വെച്ചു. തന്റെ കടങ്കഥയുടെ ഉത്തരം ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പന്തയബാധ്യത നിറവേറ്റാൻ ശിംശോൻ അസ്കലോനിലെ മുപ്പതു പുരുഷന്മാരെ വധിച്ചു. മുപ്പത് എന്ന സംഖ്യ 300-ന്റെ ഒരു പ്രവചനാത്മക ദശാംശമാണ്; ഹാനോക്ക് മുന്നൂറു വർഷം ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നതിനോട് ഒത്തിണങ്ങിക്കൊണ്ട്, ശിംശോൻ പിടിച്ച് നൂറ്റമ്പതു ജോഡികളായി തമ്മിൽ കെട്ടിയ മുന്നൂറു കുറുക്കന്മാർ, വരിക്കുമേൽ വരി എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിലൂടെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിലെ അഞ്ചു മാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു പ്രവചനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുന്നൂറ് മൂവായിരത്തിന്റെ ഒരു പ്രവചനാത്മക ദശാംശമാണ്; പെന്തെക്കൊസ്തിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന നീതിമാന്മാരുടെ ശേഷിപ്പായാലും, സ്വർണക്കാളക്കുട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കലാപത്തിൽ ലേവ്യർ വധിച്ചവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന അനീതിമാന്മാരുടെ ശേഷിപ്പായാലും, മൂവായിരം ഒരു ശേഷിപ്പിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

പൊൻകാളക്ക ുട്ട ിയുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട മത്സ രവും പെന്തെ ക്കെ ാസ ്
മാനസാന്ത രപ്പെ ട്ട വരും ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ ്ച നിയമത്ത ിന്
ഘട്ട ത്ത ിൽ പ്രവചനപരമായി ഒത്ത ുചേരുന്ന ു. ഒരു ശേഷിപ്പ
ദൈവത്ത ിന്റെ ഉടമ്പ ടിജനത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള ഒരു ശേഷിപ്പ ിനെയും
ദൈവത്ത ിന്റെ ഉടമ്പ ടിജനത്ത ിന്റെ ആട്ട ിൻതൊഴുത്ത ിനു
പുറത്ത ുള്ള വരിൽനിന്ന ുള്ള ഒരു ശേഷിപ്പ ിനെയും പ്രതിനിധാനം
ചെയ്യ ുന്ന ു. ശിംശോന്റെ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിൽ മൂവായിരത്തെ ക്ക ുറിച്ച ു
പരാമർശം ഫെലിസ്ത്യ രെ അനുനയിപ്പ ിക്ക ാനായി ശിംശോനെ
ബന്ദ ിയാക്ക ിയ യെഹൂദന്മ ാരെക്ക ുറിച്ച ാണ്; രണ്ട ാമത്തേ ത്
ഫെലിസ്ത്യ രെക്ക ുറിച്ച ും. ന്യ ായവിധി ദൈവത്ത ിന്റെ ഭവനത്ത ിൽ
ആരംഭിച്ച , തുടർന്ന ഇപ്പോ ഴും ബാബേലിലുള്ള പതിനൊന്ന ാം
മണിക്ക ൂറിലെ വേലക്ക ാരിലേക്ക ു നീങ്ങ ുന്ന ു. ശിംശോന്റെ സാക്ഷ ്യ
മൂവായിരം എന്ന ത് ശേഷിപ്പ ിനെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന പ്രതീകമാണെന്ന
സ്ഥ ിരീകരിക്ക ുന്ന തോടൊപ്പ ം ന്യ ായവിധിപ്ര ക്രിയയുടെ ക്രമത്തെ യു
സ്ഥ ിരീകരിക്ക ുന്ന ു. ഹാനോക്ക ് മുന്ന ൂറു വർഷം ദൈവത്തോ ടുകൂടെ
നടന്ന ു; അങ്ങ നെ, മരണം ആസ്വ ദിക്ക ാത്ത ദൈവത്ത ിന്റെ
ഉടമ്പ ടിജനത്ത ിലെ ശേഷിപ്പ ിനെ അദ്ദേ ഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ു.
വെളിപ്പ ാടിന്റെ ഏഴാം അധ്യ ായത്ത ിൽ മഹാപുരുഷാരത്ത ിൽനിന്ന ു
വ്യ ത്യ സ ്തരായി കാണിച്ച ിരിക്ക ുന്ന നൂറ്റ ിനാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരാ
ആ ശേഷിപ്പ ്.

300-ന്റെ ദശാംശം 30 ആണ്; അത് ഒരു പുരോഹിതന്റെ പ്രതീകമാണ്; കൂടാതെ, മുപ്പതിന്റെ ദശാംശമായ മൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ ദൈവത്വത്തെയും അതുപോലെ മഹാസർപ്പവും മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ചേർന്നുള്ള വ്യാജദൈവത്വത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മുപ്പതു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ വാഴ്ച ആരംഭിച്ച ദാവീദ് രാജാവും, മുപ്പതു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ സേവനം ആരംഭിച്ച പുരോഹിതനായ യോസേഫും, പതിനേഴാമത്തെ യോബേൽ ചക്രത്തിന്റെ മുപ്പതാം വർഷത്തിൽ തന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ച പ്രവാചകനും പുരോഹിതനുമായ യെഹെസ്കേലും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിജയസഭയുടെ ത്രിവിധ വിഭജനത്തെയും മൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒരു പുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മുപ്പതു വയസ്സായിരിക്കുമായിരുന്നു.

പ്രവാചകൻ, പുരോഹിതൻ, രാജാവ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മൂന്നു പ്രതീകാത്മക സത്തകളിൽ ഓരോന്നും ഉപരോധത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കുന്ന വഴിയടയാളത്തിൽവച്ച് ഏഴാംദിന ശബ്ബത്താകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്നു. മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങളും, 66-ാം വർഷത്തിലെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശമെന്ന ദ്വിതീയ സാക്ഷ്യവും ചേർന്ന്, ഉപരോധത്തിന്റെ വഴിയടയാളം ഒരു 'അടയാളം' ആണെന്നതിന് മൂന്നു സാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകുന്നു.

സംക്രമണത്തിന്റെ വഴിയടയാളം

ഉപരോധം ആരംഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ലാമെക്ക ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന തുപോലെ
ദൈവത്ത ിന്റെ ത്രിവിധമായ വിജയസഭ മുദ്രയിടപ്പെ ടുന്ന ു. മുമ്പ ത്തെ
ഉടമ്പ ടിജനം പൂർണ്ണ മായും മാറ്റ ിനിർത്ത പ്പെ ടുന്ന ത് അതേ
വഴിയടയാളത്ത ിൽത്ത ന്നെ യാണെന്ന ് യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യ യുടെ
മരണം സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ലവൊദിക്ക ്യ യിൽനിന്ന
ഫിലദെൽഫ്യ യിലേക്ക ുള്ള പരിവർത്ത നത്തെ യാണ് ആ വഴിയടയാളം
സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്; സമരസഭ വിജയസഭയിലേക്ക ു പരിവർത്ത ിതമായി,
അങ്ങ നെ ഏഴിൽ ഉൾപ്പെ ടുന്ന എട്ട ാമത്തെ സഭയായിത്ത ീരുന്ന തായു
ചിത്ര ീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. 1844 ഒക്ടോബർ 22 മുതൽ 1863-ലെ കലാപംവരെ
നീണ്ട ുനിന്ന മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ മില്ല റൈറ്റ് ചരിത്ര ത്തി ലെ ആ വഴിയടയാള
ജെയിംസും എലൻ വൈറ്റ ും ആ പ്രസ്ഥ ാനത്തെ ലവൊദിക്ക ്യ ൻ എന്ന ു
തിരിച്ച റിയാൻ തുടങ്ങ ിയ 1856-ലെ കാലഘട്ട ത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത ു.
1856-ൽ ഫിലദെൽഫ്യ ൻ മില്ല റൈറ്റ് പ്രസ്ഥ ാനം ലവൊദിക്ക ്യ ൻ മില്ല റൈറ്റ
പ്രസ്ഥ ാനമായി മാറി. ഏഴു വർഷങ്ങ ൾക്ക ുശേഷം, ആ പ്രസ്ഥ ാനം
ലവൊദിക്ക ്യ ൻ സെവന്ത് -ഡേ അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ് സഭയായിത്ത ീർന്ന തോടെ
ലവൊദിക്ക ്യ ൻ മില്ല റൈറ്റ് പ്രസ്ഥ ാനം അവസാനിച്ച ു.

സ്മൂർന്നാ സഭ അവസാനിക്കുകയും പെർഗ്ഗമൊസ് സഭ ആരംഭിക്കുകയും
ചെയ്ത 313-ാം വർഷവും ആ വഴിയടയാളത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി
നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവയെ ഒരുമിച്ചു പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, 1856-ൽ
നീതിയുള്ള ഫിലദെൽഫ്യയിൽനിന്ന് അനീതിയുള്ള
ലവൊദിക്ക്യയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം, 313-ൽ നീതിയുള്ള
സ്മൂർന്നായിൽനിന്ന് അനീതിയുള്ള പെർഗ്ഗമൊസിലേക്കുള്ള
പരിവർത്തനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; ആ പരിവർത്തനബിന്ദു ഈ
വഴിയടയാളം ഒരു അടയാളമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. പല
സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഉപരോധം ഒരു
അടയാളത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം
പേർ അടങ്ങുന്ന മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനം ലാമെക്കിന്റെ
മരണസമയത്ത് മുദ്രയിടപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ ഒരു കൊടിയായി
ഉയർത്തപ്പെടവേ മുദ്രയിടപ്പെടുകയും പൂർണമായി ഐക്യപ്പെടുകയും
ചെയ്യുന്നു; എന്തെന്നാൽ, ഉപരോധത്തിന്റെ പ്രാവചനിക ഘടനയിലെ
ആദ്യത്തെ വഴിയടയാളം ഒരു അടയാളമാണ്.

ജോൺ പാലിയോളോഗോസിന്റെ മരണം ഇസ് ലാമിന്റെ
വഴിയടയാളത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ പൗരസ്ത്യ റോം ഇസ് ലാമി
കീഴടങ്ങ ാൻ നിർബന്ധ ിതമാകുന്ന ു. യെരൂശലേമിന്റെ ഉപരോധവും
നാശവും ബാബിലോണിന്റെയും റോമിന്റെയും രണ്ട ു സാക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ
നൽകുന്ന ു. യെഹെസ് കേലിന്റെ ഒന്ന ര വർഷത്തെ കാലയളവ്,
വടക്കേ ദേശത്തെ രാജാവിന്റെ തടവിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോകപ്പെ ടുമെന്ന
മുന്ന റിയിപ്പ ുസന്ദേ ശം കാണാനും കേൾക്ക ാനും വിസമ്മ തിച്ച
ലവൊദിക്ക ്യ ക്ക ാരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ു. സെസ്റ്റ ിയസിന്റെ അടയാള
വടക്കേ ദേശത്തെ രാജാവിൽനിന്ന ു രക്ഷ പ്പെ ടുന്ന ഫിലദെൽഫ്യ ക്ക
പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ു. ലാമെക്ക ിന്റെ 777 പോലെതന്നെ , ആ രണ്ട ു

അടയാളങ്ങ ളും ആന്ത രിക പ്രവചനസന്ദേ ശത്തെ പ്രതിപാദിക്ക ുന്ന ു. രേഖയ്ക്ക ുമേൽ രേഖയായി, ഉപരോധസമയത്ത ് ഒരു വിഭാഗം തടവിലാക്ക പ്പെ ടുകയും മറ്റേ വിഭാഗം വടക്കേ ദേശത്തെ രാജാവിന്റെ കൈയിൽനിന്ന ു രക്ഷ പ്പെ ടുകയും ചെയ്ത ുന്ന ു.

ലാമെക്ക് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവർ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന വഴിയടയാളത്തിൽ ഇസ്ലാമിനുള്ള പങ്ക് വ്യക്തമാക്കുന്നതിലൂടെ ജോൺ പാലെയോളോഗോസിന്റെ മരണം ബാഹ്യമായ പ്രവചനസന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ ഉപരോധത്തിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും വേളയിൽ രക്ഷപ്പെടുന്നവരും പിടിക്കപ്പെടുന്നവരും, ഉപരോധത്തിന്റെ പ്രവചനകാലഘട്ടത്തിലെ ആൽഫാ വഴിയടയാളത്തിലാണ് സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുന്നതെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ആ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് രണ്ടു ലാമെക്കുമാരാണ്. ഒരു വിഭാഗം നാഷ്വിലിന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു, മറ്റേ വിഭാഗം അതിന് വിസമ്മതിക്കുന്നു.

> യഹോവ അവനോട് അരുളിച്ചെയ്തു: അതുകൊണ്ട് കയീനെ കൊല്ലുന്നവൻ ആരായാലും അവന് ഏഴിരട്ടി പകരം ലഭിക്കും. കയീനെ കണ്ടെത്തുന്ന ആരും അവനെ കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന് യഹോവ അവന്റെമേൽ ഒരു അടയാളം വെച്ചു. ഉല്പത്തി 4:15.

കലാപത്തിന്റെ മുദ്ര

കയീന് തന്റെ ധിക്ക ാരത്ത ിന്റെ അടയാളം ലഭിച്ച ു. കയീനെ കൊന്ന ാൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ഏഴിരട്ട ി ന്യ ായവിധി തങ്ങ ളുടെമേൽ വരുമെന്ന ു മനുഷ്യ വർഗത്ത ിനു നൽകപ്പെ ട്ട മുന്ന റിയിപ്പ ായി അവന്റെ ധിക്ക ാരത്ത ിന്റെ അടയാളം മനസ്സ ിലാക്ക പ്പെ ട്ട ു. ഒരർഥത്ത ിൽ ആ അടയാളത്തെ കയീന് ദൈവം സംരക്ഷ ണം നൽകുന്ന തായി മനസ്സ ിലാക്ക ാമെങ്ക ിലും, പ്രവചനപരമായി അത് ബൈബിളിലെ അവസാനത്തെ ഗ്രന്ഥ ത്ത ിലുള്ള ധിക്ക ാരത്ത ിന്റെ മുന്ന റിയിപ്പ ുമുദ്രയുമായി ഒത്ത ുപോകുന്ന ു. ഒമേഗാ ഗ്രന്ഥ മായ വെളിപ്പ ാടിലെ മൃഗത്ത ിന്റെ മുദ്രയ്ക്ക ആൽഫാ ഗ്രന്ഥ മായ ഉല്പത്ത ി കയീന്റെ ധിക്ക ാരത്ത ിന്റെ അടയാളം മുൻനിഴലായിരുന്ന ു. കയീന്റേതിനു സമാനമായ സ്വ ഭാവം പ്രകടിപ്പ ിക്ക ുന്ന ഏതൊരുവനെയും ദൈവം തള്ള ിക്ക ളയുകയും ന്യ ായംവിധിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുമെന്ന താണ് കയീന്റെ അടയാളത്ത ിൽ അന്ത ർലീനമായ മുന്ന റിയിപ്പ . കയീന്റെമേലുള്ള അടയാളം മൃഗത്ത ിന്റെ മുദ്രയുമായി ഒത്ത ുപോകുന്ന സ്വ ന്ത ം സഹോദരനെ കൊലപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിലൂടെ കയീൻ പ്രകടിപ്പ ിച്ച ധിക്ക ാരത്തെ അനുകരിക്ക രുതെന്ന കല്പ നയെ ആ മുന്ന റിയിപ്പ ് ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ു; വെളിപ്പ ാടിൽ അത് മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിമയായി പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. കയീന്റെ പ്രവൃത്ത ിയെ അനുകരിക്ക ുന്ന കയീന്റെ ഒരു പ്രതിമ രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന താണ്. ഏഴിരട്ട ി ശിക്ഷ ാനിർവഹണ ന്യ ായവിധി കയീനു നൽകപ്പെ ട്ട ു; കയീനിൽനിന്ന ുള്ള ആറാം തലമുറയിൽ, തന്റെ പിതാവിന്റെ പാപം താൻ

ആവർത്ത ിച്ച ിരുന്ന ുവെന്ന ും, എന്ന ാൽ തന്റെ ന്യ ായവിധി എഴുപതിന്റെ ഏഴിരട്ട ിയായിരിക്ക ുമെന്ന ും ലാമെക്ക ് തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു.

> ലാമെക്ക് തന്റെ ഭാര്യമാരോടു പറഞ്ഞു: ആദയേ, സില്ലയേ, എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുവിൻ; ലാമെക്കിന്റെ ഭാര്യമാരേ, എന്റെ വാക്കുകൾക്കു ചെവികൊടുക്കുവിൻ: എനിക്കു മുറിവേല്പിച്ച ഒരു പുരുഷനെയും എനിക്കു പരിക്കേല്പിച്ച ഒരു യുവാവിനെയും ഞാൻ കൊന്നിരിക്കുന്നു. കയീനുവേണ്ടി ഏഴിരട്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യപ്പെടുമെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ലാമെക്കിനുവേണ്ടി എഴുപത്തേഴിരട്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യപ്പെടും. ഉല്പത്തി 4:23, 24.

ദൈവവചനത്തിൽ സംഖ്യകൾ ഗുണനരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആകെ മൂന്നു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതാണ് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യം. അവസാനത്തേതും ആദ്യത്തേതുപോലെയാണ്.

> അപ്പോൾ പത്രൊസ് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചു: കർത്താവേ, എന്റെ സഹോദരൻ എന്നോടു പാപം ചെയ്താൽ ഞാൻ എത്രവട്ടം അവനോടു ക്ഷമിക്കണം? ഏഴുവട്ടം വരെയോ? യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: ഏഴുവട്ടം വരെയല്ല, എഴുപതു ഏഴുവട്ടം വരെ എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. മത്തായി 18:21, 22.

എഴുപതിന്റെ ഏഴുമടങ്ങ് നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറാണ്; വിശുദ്ധചരിത്രത്തിൽ നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷം വീതമുള്ള മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ട്; അവയിൽ ഓരോന്നും ഒരു പരീക്ഷണകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും രാജാക്കന്മാരെയും സൈന്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച് നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷം വീതം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ കാലഘട്ടം ക്രി.മു. 1097-ൽ ശൗലിന്റെ അഭിഷേകത്തോടെ ആരംഭിച്ച്, ദാനീയേൽ ബന്ദിയാക്കപ്പെട്ട ക്രി.മു. 607-ലെ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ ആദ്യ ഉപരോധംവരെ നീണ്ടുനിന്നു.

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ട നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷത്തെ കൃപാകാലം ക്രി.മു. 1006-ൽ ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയോടെ ആരംഭിച്ച് ക്രി.മു. 516-ൽ പ്രവാസാനന്തര ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠവരെ നീണ്ടുനിന്നു. സൈന്യത്തിനാകട്ടെ, നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷക്കാലം ക്രി.മു. 457 മുതൽ ക്രി.വ. 34 വരെയായിരുന്നു.

കയീന്റെ ഏഴുമടങ്ങു ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശവും അടയാളവും മുതൽ ലാമെക്കിന്റെ എഴുപതു പ്രാവശ്യം ഏഴുമടങ്ങ് എന്നതുവരെയുള്ളത് നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷത്തെ ഒരു പ്രതീകാത്മക കൃപാകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കയീന്റെ അടയാളം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മത്സരം ക്രമാനുഗതമായി രൂക്ഷമാകുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ഇത് ജലപ്രളയം അയയ്ക്കാൻ ദൈവത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണത്തോടു യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു.

> ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യ ന്റെ ദുഷ്ട ത വലിയതാണെന്നു ം അവന്റെ ഹൃദയത്ത ിലെ ചിന്ത കളുടെ സകല സങ്ക ൽപ്പ ങ്ങ ളും എല്ല ായ്പോഴും തിന്മ മാത്ര മാണെന്നു ം ദൈവം കണ്ട ു. താൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യ നെ സൃഷ്ട ിച്ച തിൽ കർത്ത ാവ് അനുതപിച്ച ു; അത് അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തെ ദുഃഖിപ്പ ിച്ച ു. കർത്ത ാവ് അരുളിച്ചെ യ്ത ു: ഞാൻ സൃഷ്ട ിച്ച മനുഷ്യ നെ ഭൂമുഖത്ത ുനിന്ന ് നശിപ്പ ിച്ച ുകളയും; മനുഷ്യ നെയും മൃഗങ്ങ ളെയും ഇഴജന്ത ുക്ക ളെയും ആകാശത്ത ിലെ പക്ഷ ികളെയും തന്നെ ; എന്തെ ന്ന ാൽ, അവയെ സൃഷ്ട ിച്ച തിൽ ഞാൻ അനുതപിക്ക ുന്ന ു. ഉല ്പത്ത 6:5–7.

കയീന്റെ ആറാം തലമുറയിലെ ലാമെക്ക്, ശേത്തിന്റെ വംശപരമ്പരയിലെ ലാമെക്കിനു വിപരീതമായി, അടയാളമേറ്റ വിമതരുടെ ഒരു വിഭാഗമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇരു ലാമെക്കുമാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കൃപാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു: ഒന്ന് 490 എന്ന സംഖ്യയുടെ ആവിഷ്കാരത്തിലൂടെയും മറ്റൊന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിലൂടെയും. വിജയസഭയുടെ ത്രിവിധ ഘടനയുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ട സംഖ്യാപരമായ പ്രതീകാത്മകത രണ്ടിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കയീന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് രാജാക്കന്മാർക്കും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിനും സൈന്യത്തിനുമായുള്ള 490 വർഷം വീതമുള്ള മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു, ശേത്തിന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്കിൽ പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും രാജാവിനുമായുള്ള ഏഴിന്റെ മുദ്ര അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശേത്തിന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരിൽ രണ്ടാമത്തവനാണ്, കയീന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും മുദ്രയെയും അതിന്റെ നാമത്തിന്റെ സംഖ്യയെയും കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്ന മൂന്നാമത്തെ ദൂതനാണ്. വെളിപ്പാട് പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ 9/11 വാക്യങ്ങൾ കയീന്റെ ശാപം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവർ ആരെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

> മൂന്നാമത്തെ ദൂതനും അവരുടെ പിന്നാലെ വന്ന് ഉച്ചത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ആരെങ്കിലും മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിക്കുകയും തന്റെ നെറ്റിയിലോ കൈയിലോ അതിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ഉഗ്രകോപത്തിന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ വീഞ്ഞു കുടിക്കേണ്ടിവരും; അവൻ വിശുദ്ധദൂതന്മാരുടെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സന്നിധിയിൽ അഗ്നിയും ഗന്ധകവുംകൊണ്ട് ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെടും. അവരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക എന്നെന്നേക്കും ഉയരും; മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിക്കുന്നവർക്കും അതിന്റെ നാമത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്ന ഏവനും രാവും പകലും വിശ്രമമുണ്ടാകയില്ല. വെളിപ്പാട് 14:9–11.

ശേത്തിന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവർ ആരാണെന്ന് വെളിപ്പാട് 15:2 വ്യക്തമാക്കുന്നു:

> അനന്ത രം തീ കലർന്ന ഒരു പളുങ്ക ുകടൽപോലൊന്ന ു ഞാൻ കണ്ട ു: മൃഗത്ത ിന്മേ ലും അതിന്റെ പ്രതിമയിന്മേ ലും അതിന്റെ മുദ്രയിന്മേ ലും അതിന്റെ നാമത്ത ിന്റെ സംഖ്യ യിന്മേ ലും വിജയം നേടിയവർ ദൈവത്ത ിന്റെ വീണകളേന്ത ി പളുങ്ക ുകടലിന്മേ ൽ നിൽക്ക ുന്ന തും ഞാൻ കണ്ട ു. വെളിപ്പ ാട് 15:2.

ശേത്തിന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് തന്റെ മരണത്തിലൂടെ അടഞ്ഞ വാതിലിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. കയീന്റെ വംശത്തിലെ ലാമെക്ക് നാനൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറു വർഷത്തെ കൃപാകാലത്തിനൊടുവിലെ അടഞ്ഞ വാതിലിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രവചനപരമായ മൂന്നു പ്രധാന സവിശേഷതകൾ പ്രകടമാക്കിയ ഒരു സ്വഭാവത്തിനെതിരായ മുന്നറിയിപ്പായി കയീന്റെ അടയാളത്തെ കാണേണ്ടതായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ദൈവാരാധനയിൽ ഏർപ്പെടാൻ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു; അവൻ അസൂയനിറഞ്ഞ ക്രോധം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും തന്റെ ഇളയ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; മൂന്നാമതായി, അവൻ മാനസാന്തരപ്പെടാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

മനുഷ്യവർഗത്തിന് ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്ന പത്തു കല്പനകളുടെ ഒന്നാം പലകയിലെ കല്പനകൾ കയീൻ ലംഘിച്ചിരുന്നു; രണ്ടാം പലക മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവൻ മാനസാന്തരമില്ലാത്ത അധർമ്മിയാണെന്ന് അവന്റെ മത്സരത്തിന്റെ അടയാളം വ്യക്തമാക്കി. ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ വേളയിലെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ അടഞ്ഞ വാതിലിനെ കയീനും ലാമെക്കും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹാനോക്ക്, മെഥൂശലഹ്, ലാമെക്ക്, നോഹ എന്നിവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ചരിത്രം, ഹാനോക്കിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നാം ദൂതന്റെ ആഗമനത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; തുടർന്ന് രണ്ടാം ദൂതനായി ലാമെക്കിന്റെ ആഗമനവും, ലാമെക്കിന്റെ രണ്ടാം ദൂതസന്ദേശത്തിനു ശക്തി പകരുന്ന അർധരാത്രിയിലെ ആർപ്പുവിളിയായി മെഥൂശലഹിന്റെ ആഗമനവും ഉണ്ടാകുന്നു; അതിനുശേഷം മൂന്നാം ദൂതനായ നോഹ ജലപ്രളയത്തിന്റെ അടഞ്ഞ വാതിലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ജലപ്രളയത്തിന് അഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് ലാമെക്ക് മരിച്ചു; ആസന്നമായ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരുമ്പോൾ വാതിൽ അടയുന്നതിന് അഞ്ചു പ്രതീകാത്മക വർഷങ്ങൾ മുമ്പുള്ള സമയത്തെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 777-ാം വയസ്സിലെ ലാമെക്കിന്റെ മരണത്തോടെയാണ് വിജയശാലിയായ സഭയുടെ മുദ്രയിടൽ പൂർത്തിയാകുന്നത്. തുടർന്ന്, പെട്ടകത്തിന്റെ വാതിൽ അതിപ്രകൃതമായ വിധത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്നതിന് ഏഴു ദിവസം മുമ്പ് മൃഗങ്ങൾ പെട്ടകത്തിനുള്ളിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മെഥൂശലഹ് മരിച്ച ദിവസമായിരുന്ന ു ആ ഏഴു ദിവസങ്ങ ളിൽ ആദ്യ ത്തേ ത്. വാതിൽ അടയുന്ന തിനു മുമ്പ ുള്ള അവസാന മുന്ന റിയിപ്പ മൃഗങ്ങ ളുടെ ദൃശ്യ ാവതരണവും മരണമടഞ്ഞ ിട്ട ുള്ള വരിൽ ഏറ്റ വും

ദീർഘായുസ്സ ുണ്ട ായിരുന്ന മനുഷ്യ ന്റെ ജീവിതചരിത്ര ത്തി ലുടനീളം മുഴങ്ങ ിക്കേ ട്ട ിരുന്ന ഒരു പ്രവചനത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയും ചേർന്ന സന്ദേ ശമായിരുന്ന ു. 'അവൻ മരിക്ക ുമ്പേ ാൾ അത് വരും' എന്ന ർഥമുള്ള മെഥൂശലഹ് എന്ന പേരിൽ ആ പ്രവചനം അടങ്ങ ിയിരുന്ന ു.

ഹാനോക്ക് തന്റെ പുത്രന്റെ നാമത്തിലൂടെ പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സംഭവിച്ച മെഥൂശലഹിന്റെ മരണത്തോടെ ആരംഭിച്ച മൃഗങ്ങളുടെ ഏഴു ദിവസത്തെ ദേശാടനം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യവർഗത്തിനുള്ള അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശം പ്രവചനപരമായ അനിവാര്യതയനുസരിച്ച് ദ്വിവിധമായ ഒരു സന്ദേശമായിരിക്കണം. മൃഗങ്ങൾ ദേശാടനം നടത്തിയ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ, മെഥൂശലഹിന്റെ മരണവും ദേശാടനം ചെയ്യുന്ന മൃഗങ്ങളും ചേർന്ന ദ്വിവിധസന്ദേശം മൂന്നാം ദൂതന്റെ മുദ്രയിടൽ സന്ദേശമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. യേശു എല്ലായ്പോഴും ആരംഭത്തിലൂടെ അന്ത്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു; അർധരാത്രിയിലെ ആർപ്പുവിളി രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടു ചേർന്നതുപോലെതന്നെ, വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നാം ദൂതനോടൊപ്പം നാലാം വാക്യത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം ചേരുന്നു. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ സഭകളും മുദ്രകളും തമ്മിലുള്ള പ്രവചനപരമായ ബന്ധം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശം എല്ലായ്പോഴും ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ഒരു സന്ദേശമായാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശം വടക്കിന്റെയും കിഴക്കിന്റെയും സന്ദേശമാണ്. നോഹയുടെ കാലത്ത് മെഥൂശലഹും ദേശാടനം ചെയ്യുന്ന മൃഗങ്ങളും ദ്വിവിധമായ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശമായിരുന്നു.

777 എന്ന അടയാളമുള്ള ലാമെക്കിന്റെ മരണം, യെഹെസ്കേലിന്റെ ഭാര്യ മരിച്ച ഉപരോധാരംഭവുമായി ഒത്തുവരുന്നു. ശേത്തിന്റെ വംശപരമ്പരയാൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിശ്വസ്തർക്ക് മുദ്രയിടപ്പെടുന്നത് അവിടെയാണ്; കയീന്റെ വംശപരമ്പരയാൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് അടയാളം ലഭിക്കുന്നതും അവിടെത്തന്നെയാണ്. ഹാനോക്ക് ആദാമിൽനിന്ന് ഏഴാമനായിരുന്നു; അവസാന തലമുറയും ആദ്യ തലമുറയും ഒരുപോലെ എട്ട് എന്ന സംഖ്യയാൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ആൽഫാ വഴിയടയാളത്തെ അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഇരു ലാമെക്കുമാരും കൃപാകാലത്തിന്റെ സമാപനത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; ലാമെക്കിന്റെ മരണം ഉപരോധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അടഞ്ഞ കൃപാകാലവാതിലിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

ഹാനോക്ക ് പ്രവചനചരിത്ര ത്തി ന്റെ ആൽഫയായിരുന്ന ു; പ്രവചനപരമായ അനിവാര്യ തയാൽ അദ്ദേ ഹം പ്രവചനചരിത്ര ത്തി ന്റെ ഒരു ഒമേഗയെ ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്കേ ണ്ട തുണ്ട ്. മരണം രുചിക്ക ാതെ പഴയ ലോകത്ത

പുതിയ ലോകത്ത ിലേക്ക ു കടന്ന ുപോയ എട്ട ് ആത്മ ാക്ക ളാണ് ആ
ഒമേഗയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ത്. ഹാനോക്ക ും ആ എട്ട ് ആത്മ ാക്ക ളു
പുതിയ ഭൂമിയിൽ എത്ത ിച്ചേ രുന്ന തിനു മുമ്പ ് മരണം കണ്ട ിില്ല . മൃഗങ്ങ
ദേശാടനം നടത്ത ിയ ഏഴു ദിവസങ്ങ ളിൽ പഴയ ലോകം അവസാനിച്ച ു;
മഴയില്ല ാത്ത ഏഴു ദിവസങ്ങ ളോടെ പുതിയ ലോകം ആരംഭിച്ച ു. തുടർന്ന ്,
17-ാം ദിവസംമുതൽ, അഞ്ച ു മാസത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിൽ പതിനേഴാം
ദിവസം ദൈവം മഴയെ തടഞ്ഞ ുനിർത്ത ുന്ന തുവരെ, അഞ്ച ു മാസക്ക ാ
മഴയല്ല ാതെ മറ്റെ ാന്ന ും ഉണ്ട ായിരുന്ന ിില്ല .

അഞ്ചു മാസങ്ങൾ

വെളിപ്പാട് ഒൻപതാം അധ്യായത്തിൽ അഞ്ചു മാസത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്; ആ അധ്യായത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ മൂന്നു കാലപ്രവചനങ്ങളുമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു മാസം അഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ അഞ്ചു മാസം പത്താം വാക്യത്തിലാണ്; മുന്നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിയൊന്നു വർഷവും പതിനഞ്ചു ദിവസവും പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിലാണ് കാണുന്നത്. 5, 10, 15 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ, പ്രവചനകാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അഞ്ചു മാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു സാക്ഷ്യങ്ങളോടെ, ഇസ്ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച കാലപ്രവചനത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. 5, 10 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ രണ്ടും അഞ്ചു മാസത്തെ ഒരു കാലയളവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതിനാൽ, വരിക്കുമേൽ വരി എന്ന രീതിയിൽ, അഞ്ചാം വാക്യവും പത്താം വാക്യവും കൂട്ടുമ്പോൾ പതിനഞ്ചാകുന്നു. അങ്ങനെ, ആദ്യത്തെ അഞ്ചു മാസം 15 ആണ്; മുന്നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിയൊന്നു വർഷവും പതിനഞ്ചു ദിവസവും 15-ാം വാക്യത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 5, 10, 15 എന്നീ വാക്യങ്ങളുടെ ക്രമവും ഘടനയും രണ്ടു പതിനഞ്ചുകളെ വ്യക്തമാക്കുന്നു; ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ പതിനഞ്ചാകുന്ന ആദ്യത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ, നൂറ്റമ്പതു വർഷം വീതമുള്ള രണ്ടു കാലപ്രവചനങ്ങളുണ്ട്.

പതിനഞ്ചാം വാക്യം മുന്നൂറ്റിത്തൊണ്ണൂറ്റിയൊന്നു വർഷവും പതിനഞ്ചു ദിവസവും എന്ന കാലപ്രവചനം നൽകുന്നു. ക്രിസ്തു പതിനഞ്ച് എന്ന സംഖ്യയെ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ ഇഴചേർത്തിരിക്കുന്നു; അതേ വാക്യങ്ങളിൽത്തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാവചനിക സമയം ഉപയോഗിച്ച്, അഞ്ചാം വാക്യവും പത്താം വാക്യവും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന 15 എന്ന സംഖ്യയെ അവിടുന്ന് വേർതിരിച്ചുകാട്ടിയത്, പതിനഞ്ചാം വാക്യവുമായി ഒത്തുചേർക്കുമ്പോൾ പതിനഞ്ചിന്റെ ഇരട്ടിപ്പ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. തുടർന്ന്, പരസ്പരബന്ധിതമായ ഈ മൂന്നു പ്രവചനങ്ങളെയും ക്രിസ്തു പതിനഞ്ചു ദിവസങ്ങൾ എന്നതോടെ അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഈ അധ്യ ായം മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തിനുള്ള താക്കോ ൽ 627-ലെ നിനവേ
യുദ്ധ മാണ്; അതിന് അഞ്ച ു വർഷത്ത ിനുശേഷം, 632-ൽ, ആദ്യ ത്തെ
അഞ്ച ുമാസ പ്രവചനത്ത ിന് തുടക്ക ം കുറിക്ക ുന്ന മുഹമ്മ ദിന്റെ മര

സംഭവിക്ക ുന്ന ു. പേർഷ്യ യും റോമും എന്ന ഇരുശക്ത ികളും പരാജയപ്പെ ടുമെന്ന മുഹമ്മ ദിന്റെ പ്ര വചനത്ത ിന് അനുസൃതമായി, മുഹമ്മ ദിന്റെ മരണത്ത ിന് പത്ത ു വർഷത്ത ിനുശേഷം പേർഷ്യ യുടെ സൈന്യ ങ്ങ ൾ നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അതിനാൽ, വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ചരിത്ര രേഖ ആരംഭിക്ക ുന്ന ത് പേർഷ്യ യും റോമും തമ്മ ിലുള്ള നിനവേ യുദ്ധ ത്തേ ാടെയാണ്. തുടർന്ന ് അഞ്ച ു വർഷത്ത ിനുശേഷം മുഹമ്മ ദ് മരിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ അഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിലെ നൂറ്റ മ്പ തു വർഷങ്ങ ൾക്ക ് തുടക്ക മാകുന്ന ു. പത്ത ു വർഷത്ത ിനുശേഷം, 642-ൽ നടന്ന നഹാവന്ദ ് യുദ്ധ ത്ത ിൽ പേർഷ്യ പരാജയപ്പെ ടുന്ന ു. ഇസ് ലാം നഹാവന്ദ ് യുദ്ധ ത്തെ "വിജയങ്ങ ളുടെ വിജയ" എന്ന ു വിളിച്ച ു. വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ആദ്യ ത്തെ പതിനഞ്ച ു വർഷങ്ങ ൾ, അഞ്ച ു വർഷങ്ങ ളും തുടർന്ന ുള്ള പത്ത ു വർഷങ്ങ ളും അടങ്ങ ുന്ന ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ പ്ര തിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. അവസാനത്തെ കാലത്ത പ്ര വചനം 1840 ഓഗസ്റ്റ ് 11-ന് സമാപിച്ച ു. ആ സംഭവത്ത ിന് പത്ത ു ദിവസം മുമ്പ ്, ഒട്ടോ ാമൻ ആധിപത്യ ം അവസാനിക്ക ുന്ന തിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള തന്റെ പുതുക്ക ിയ പ്ര വചനം ജോസിയ ലിച്ച ് പ്ര സിദ്ധ ീകരിച്ച ു. വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ഇസ് ലാമിന്റെ അവസാനത്തെ പതിനഞ്ച ു ദിവസങ്ങ ൾ, ജോസിയ ലിച്ച ിന്റെ പ്ര വർത്ത നത്ത ാൽ, അഞ്ച ു ദിവസങ്ങ ളും തുടർന്ന ുള്ള ദിവസങ്ങ ളുമായി വിഭജിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; കാരണം, യേശു എപ്പേ ാഴും ആരംഭത്ത ിലൂടെ അന്ത ്യ ത്തെ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ുന്ന ു.

ഈ കാര്യങ്ങൾ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടർന്നു ചർച്ച ചെയ്യും.